

Ο συγγραφέας Θ.Π. Ζαφειρίου αυτοπροσωσιάζεται στο Θεαθήναι με αφορμή την ποιητική του συλλογή «Λύπη»

8/6/2022 [0 Comments](#)

Καλλιτεχνικές αυτοπροσωγραφίες

Επιμέλεια: Λίλα Παπαπάσχου

Το Θεαθήναι παρουσιάζει αξιόλογους καλλιτέχνες από όλο το φάσμα της τέχνης και του πολιτισμού, οι οποίοι "συστήνονται" στους αναγνώστες μας με τον δικό τους ξεχωριστό τρόπο.

Καλωσορίζουμε στις καλλιτεχνικές αυτοπροσωπογραφίες τον σημαντικό λογοτέχνη **Θ.Π. Ζαφειρίου**, με αφορμή το νέο του βιβλίο, με τίτλο "**Λύπη**", στο οποίο επανανθολογεί ποιήματα, που έχουν περιληφθεί σε προηγούμενα βιβλία του και κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις **Andy's Publishers**.

Τον ευχαριστούμε θερμά και ειλικρινά για το ξεχωριστό κείμενο που μοιράστηκε με τους αναγνώστες του Θεαθήναι.

Ερωτας. Θάνατος. Αυτοί είναι ομολογουμένως οι δύο βασικοί πόλοι της ως είθισται ν' αποκαλείται ποιητικής έμπνευσης, της πιεστικής ανάγκης δηλαδή, που νιώθουν ούτως ή άλλως, όλοι οι άνθρωποι, ως εν δυνάμει ποιητές, να εκφραστούν. Στην πραγματικότητα να ξορκίσουν το κακό, τον φόβο και την λύπη της απώλειας.

Συνήθως τα συναισθήματα αυτά αποδίδονται με αφηρημένο τρόπο στο ποίημα, που είναι η συγκεκριμένη, περισσότερο ή λιγότερο επιτυχημένη, ή και πλήρως αποτυχημένη ποιητική μορφή. Υπηρετούν την μορφή, που είναι βέβαια η σάρκα του ποιήματος, ενώ το περιεχόμενο, που, ως σκελετός το στηρίζει, μένει βαθιά στο σώμα του κρυμμένο και ανώνυμο.

Αλλά τα οστά έχουν κι αυτά όνομα, ταυτότητα και ρόλο. Έχουν προσωπικότητα.

Αν εξαιρέσουμε την αναφορά σε πρόσωπα, εν είδει αφιερώσεως προς τιμήν τους, η αποφυγή προσωπικών λεπτομερειών και στοιχείων ταυτότητας εκείνων των προσώπων, που προκάλεσαν την ποιητική εξωτερίκευση συναισθημάτων, αυτή η αυτολογοκρισία, χωρίς να ταυτίζεται βεβαίως, δεν νομίζω ότι απέχει πολύ και από την νομικά κατοχυρωμένη απαγόρευση δημοσιο-ποίησης προσωπικών δεδομένων. Προστατεύει άλλωστε και από την κοινωνική αδιακρισία. Αλλ' έτσι καταδικάζεται σε μια δεύτερη βαθύτερη ανυπαρξία ο άνθρωπος, (ή και το οποιοδήποτε όν, ακόμη και ζώο, ακόμη και φυτό), που απετέλεσε αίτιο συγκίνησης και κίνητρο έκφρασης. Συνιστά μια δεύτερη αδικία μετά από το σκάνδαλο της απώλειας.

Αυτή η ιδέα, ίσως μια παράδοση φιλοδοξία μου να αναφερθώ, ας πούμε «αισθητικά», στα συγγενικά και φιλικά μου πρόσωπα, και μια, έστω και εξιδανικευμένη ανάμνηση των ανθρώπων, με τους οποίους συνδέθηκα βαθύτατα στην ζωή μου και αρνούμαι μετά την απώλειά τους ν' αποσυνδεθώ, με προέτρεψαν στην έκδοση αυτής της συλλογής.

Με βάση τις παραπάνω σκέψεις επανανθολόγησα ποιήματα, που έχουν περιληφθεί σε προηγούμενα βιβλία μου, αλλά και χώρισα, κατά κάποιο τρόπο, σε δύο νοητές ενότητες τα περιεχόμενα. Μία με τα αφηρημένα και μία με εκείνα των συγκεκριμένων αναφορών. Το βιβλίο ίσως και να θεωρηθεί αδιάφορο για το ευρύτερο, κατ' ευφημισμό, προκειμένου για ποίηση, κοινό. Αλλά, για να είμαι ειλικρινής, στον νου μου είχα περισσότερο τους εκ των δεσμών μου άμεσα ενδιαφερομένους. Γι' αυτό προσέθεσα, μαζί με φωτογραφικό υλικό, και τις αναγκαίες πληροφορίες στις «Αφιερώσεις μνήμης» και στις «Σημειώσεις».

Θ.Π. Ζαφειρίου

λύπη

Σελίδες: 122, Τιμή: 9,00 €

ISBN: 978-960-565-360-6

Εξώφυλλο: Θάλεια Στουραϊτή

Εκδόσεις Andy's Publishers